

ЧЕРЕЗ ЧЕРВОНЕ МОРЕ

«Але Мойсей сказав народові: Не бійтеся! Стійте і побачите спасіння від Господа, яке Він учинить вам сьогодні. Тому що єгиптян, яких бачите сьогодні, більше не побачите повік! Господь воюватиме за вас, а ви залишайтеся спокійними» Вихід 14:13-14

Бог ще з самого початку попередив, що вихід з Єгипту передбачатиме смерть – або принаймні загрозу смерті – первістка фараона (Вихід 4:22–23).

Щоб запобігти смерті первістків і вивести їх з Єгипту, Бог попросив їх про акт віри: обряд Пасхи. Тепер, коли вони були заведені в глухий кут, настав час зробити другий крок віри: рухатися вперед.

Перейшовши Червоне море, звільнившись раз і назавжди від єгипетського рабства, Ізраїль заспівав пісню хвали своєму Визволителю.

Вихід з Єгипту:

Будь ласка, йдіть! (Вихід 12:31-36)

Посвячення первістків (Вихід 13:1-16)

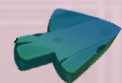
Перехід через Червоне море:

У пастці в пустелі (Вихід 13:17-14:12)

Шлях у морі (Вихід 14:13-31)

Святкування:

Пісня Мойсея (Вихід 15:1-21)

ВИХІД З ЄГИПТУ

БУДЬ ЛАСКА, ЙДІТЬ!

«Єгиптяни також квапили народ, аби без зволікань випроводити їх із краю. Інакше, – говорили вони, – всі ми загинемо!» (Вихід 12:33)

Весь Єгипет був спустошений, «бо не було оселі, в якій не було б померлого» (Вих. 12:30). Дозвіл фараона на вихід Ізраїлю був наданий занадто пізно.

Фразою «і мене благословіть» (Вих. 12:32) фараон висловив настрої всього свого народу: будь ласка, нехай з нами більше нічого не трапиться!

Це не було вираженням щирого жалю за скоєне, а лише бажанням припинити спустошення.

Коли Ізраїль зажадав плати за роки служби, єгиптяни «давали їм те, що ті просили» (Вих. 12:36). Таким чином Бог подбав про те, щоб Його первісток вийшов з Єгипту цілим і неушкодженим, та ще й з повними руками.

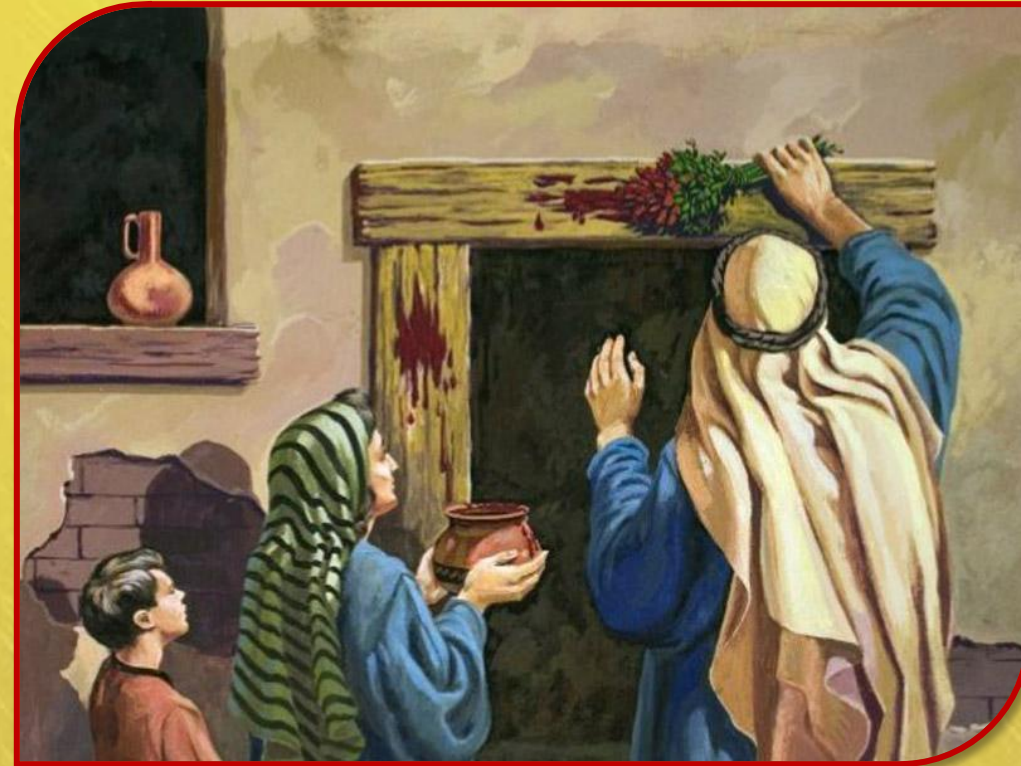
ПОСВЯЧЕННЯ ПЕРВІСТКІВ

«Посвяти Мені кожного первістка, який першим відкриває материнське лоно. Чи це буде людина, чи тварина серед Ізраїльтян – вони всі Мої» (Вихід 13:2)

Як посвячували первістків?

Вони були освячені смертю. Кожен первісток мав померти. Але було передбачено заміну первістка, щоб замість нього померла інша істота.

Зверніть увагу на взаємозв'язок: Ізраїль – первісток Божий (Вих. 4:22); нинішня Церква – це духовний Ізраїль (Гал. 6:16); отже, ми всі повинні померти, щоб бути посвяченими Богові; але є одна Істота, яка померла замість нас.

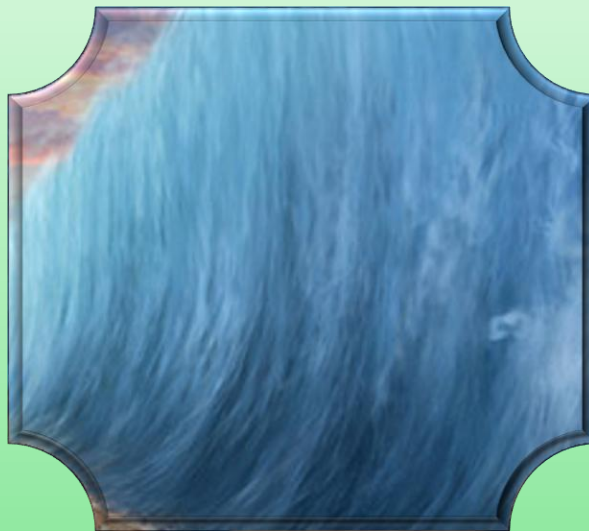

Ісус, «Агнець Божий» (Ів. 1:29), помер, щоб кожен, хто прикладе Його кров до дверей свого серця, не помер, але мав ВІЧНЕ ЖИТТЯ.

Бог вже зробив свою частину. Наш обов'язок - дозволити покрити себе Його викупною кров'ю.

ПЕРЕХІД ЧЕРЕЗ ЧЕРВОНЕ МОРЕ

У ПАСТЦІ В ПУСТЕЛІ

«Фараон скаже про синів Ізраїля: Вони заблудились в цій землі, їх затиснула пустеля» (Вихід 14:3)

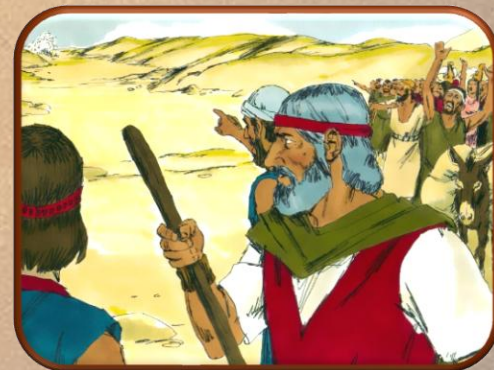
З дозволу фараона Ізраїль вийшов «організовано, злагодженими колонами» (Вих. 13:18). Але Бог не хотів, щоб вони брали участь у війні, тому повів їх в обхід (Вих. 13:17). Тим часом фараон пошкодував, що розкався, і пішов за Ізраїлем (Вих. 14:5). Тепер Ізраїль опинився в пастці в пустелі, без можливості втечі (Вих. 14:2-3, 9).

«Згадуйте про Його дивовижні діла, які Він учинив» (1Хр. 16:12).

Як акт віри, вони взяли з собою саркофаг Йосипа (Вих. 13:19). Більше того, Бог вів їх чудесним чином (Вих. 13:21).

Однак, побачивши військо фараона, їхня віра повністю впала (Вих. 14:10-12). Як швидко вони забули пережиті чудеса! Чи може таке статися і з нами?

ШЛЯХ У МОРІ

«Але Мойсей сказав народові: Не бійтеся! Стійте і побачите спасіння від Господа, яке Він учинить вам сьогодні. Тому що єгиптян, яких бачите сьогодні, більше не побачите повік! Господь воюватиме за вас, а ви залишайтеся спокійними» (Вихід 14:13-14)

Перед обличчям невіри народу Мойсей заохочував їх довіряти Богові (Вих. 14:13-14):

**«Не
бійтеся»**

Перший крок до перемоги - це довіра до Бога

**«Стійте
непохитно»**

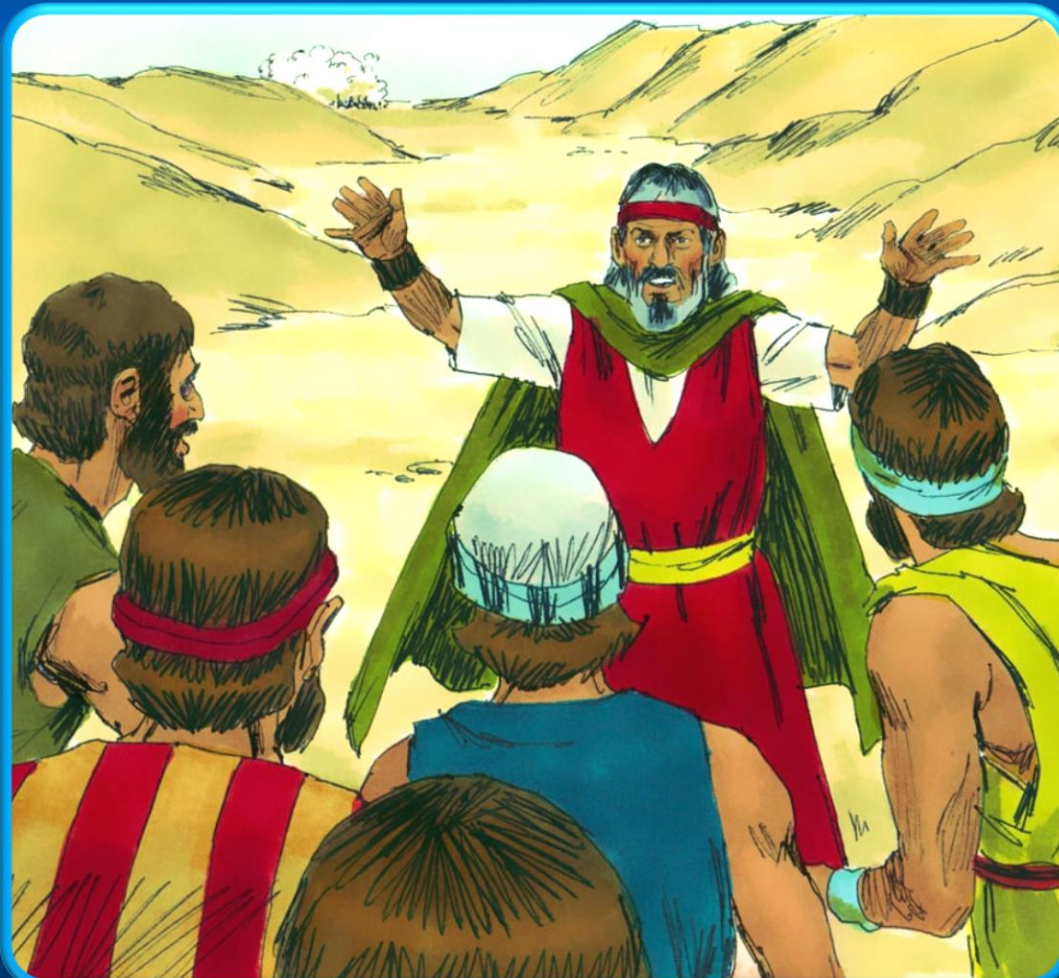
Ми повинні терпляче стояти на своєму посту, не нарікаючи

**«Побачите
спасіння»**

Якщо ми дозволимо Богові вести нас, перемога забезпечена

**«Господь
воюватиме
за вас»**

Бог бореться за нас проти сатани і гріха. Голгофа є найбільшим доказом цього

ШЛЯХ У МОРІ

Бог дав народу лише один наказ: «Іди» (Вих. 14:15). З цього моменту почалося несподіване (Вих. 14:19-31):

Ангел Божий і хмарний стовп були поставлені між табором ізраїльтян і табором єгиптян

Вночі стовп був темрявою для єгиптян і світлом для ізраїльтян

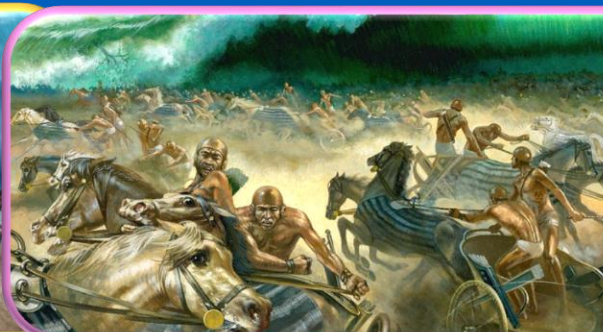
Мойсей підняв свій жезл, і море розступилося, щоб Ізраїль міг пройти по суші

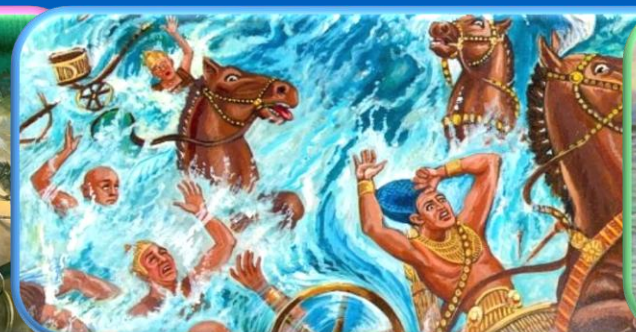
Ізраїль увійшов у море, і вода стала для нього стіною праворуч і ліворуч

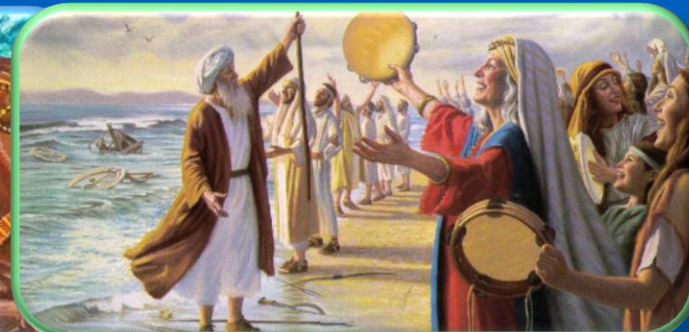
Єгиптяни також увійшли в море

На світанку Бог стривожив єгиптян

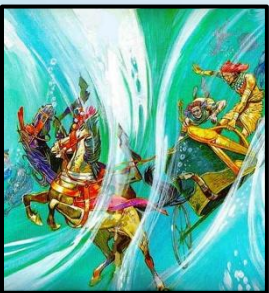
При спробі відступу море повернулося в своє русло, знищивши всю армію

З берега моря Ізраїль побачив перемогу й увірував у Господа та в Мойсея, Його слугу

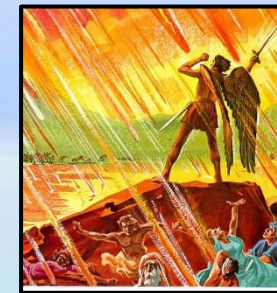
СВЯТКУВАННЯ

ПІСНЯ МОЙСЕЯ

«Вони співали пісню Мойсея, Божого раба, та пісню Агнця, проголошуючи: Великі та дивні діла Твої, Господи Боже, Вседержителю! Праведні й правдиві дороги Твої, Царю народів!» (Об'явлення 15:3)

Побачивши те, що сталося, Мойсей веде Ізраїль піснею хвали, а Маріам відповідає хором разом з жінками (Вих. 15:1, 20-21).

У цій пісні жодним словом не згадується про вчинки Ізраїля. Вона славить Бога не лише за те, що Він знищив ворога (Вихід 15:6), а й прославляє Його за дивовижні діла (Вихід 15:11). Також проголошується реакція тих, хто почує про ці події (Вихід 15:14).

Більше того, він сповіщає про те, що Бог ще має зробити: «Ти введеш їх і посадиш на горі Своєї спадщини» (Вих. 15:17).

Коли суди Божі виявляться, а зло й гноблення будуть викорінені, викуплені з народів славитимуть Його за ці праведні суди, співаючи пісню Мойсея і Агнця (Об'явлення 15:3).

«Звільнивши наші душі від рабства гріха, Бог здійснив для нас визволення значно більше, ніж визволення євреїв біля Червоного моря. Подібно до євреїв у давнину, ми повинні славити Господа серцем, душею й устами “за чудеса Його сином людським”. Хто роздумує над великими Божими милостями і не забуває навіть найменших Його дарів, той підпережеться радістю і серце його співатиме Господеві. Благословення, які отримуємо щодня з руки Божої, а понад усе — смерть Ісуса, Який віддав Своє життя, щоб подарувати нам щастя й Небеса, повинні стати для нас джерелом постійної вдячності»

Еллен Уайт «Боротьба і мужність» (28 березня)